

[Askjær Jørgensen]

det for at beskæftige mig lidt hermed, er det også for at henvende mig til venstre. Venstre taler så smukt om, hvad man vil. Det er, ligesom man er den, der først og fremmest skal klare landbrugets problemer. Venstre er lige så skyldig i situationen, som den er nu for Danmarks hovederhverv, dansk landbrug, som socialdemokratiet er.

Hvor ofte har vi ikke hørt venstres ledende folk stå og fortælle, at de tager et medansvar for finanslovene. Ja men så har man også dermed taget et medansvar for at skabe en rente, som Danmarks hovederhverv ikke kan holde til. Jeg synes, at venstre, når man fremsætter beslutningsforslag om at løse landbrugets problemer, skulle stå frem og sige, at så er det nødvendigt, at man nu holder op med at vedtage underskudsfinanslove. Jeg ved, at venstre plejer at sige, at man ikke skal lovgive via dagsordensforslag, og at finansloven er en cementering af, hvad der løbende er vedtaget. Hvad der løbende er vedtaget af lovgivning her i huset, har venstre også gjort sig medansvarlig for.

Når det altoverskyggende problem for dansk landbrug er den alt, alt for høje rente, er det naturligvis nødvendigt at sætte fokus på, hvorfor renten er så høj. Renten er først og fremmest alt, alt for høj, fordi nogle partier har været så letsindige, at de har tilladt et overforbrug i den offentlige sektor langt ud over, hvad der var rimeligt, og hvad vi havde råd til, og hvad der var produktionsmæssig dækning for i det danske samfund.

Det er muligt, det lyder for billigt at komme herop og sige, at man bare skulle have ført fremskridtspolitik, men der er endnu ikke én, der har kunnet modbevise, at hvis man havde gjort, som vi har talt for nu i en årrække, så havde dansk landbrug ikke været bragt ud i den situation, det er i. Hovedårsagen til, at tusindvis af danske landbohjem er bragt i en ganske umenneskelig situation, er, at en række af de partier, som kalder sig ansvarlige partier, har været på det groveste uansvarlige.

En debat her i folketinget om landbrugets problemer bør ikke gå til ende, uden at vi har med, hvad der er årsagen til, at tusindvis af dygtige danske landbofamilier er bragt ud i en ganske urimelig situation. Det er, fordi man ikke har villet prioritere. Man har ikke haft kræfter til at modstå organisationerne, man har ikke haft kræfter til at modstå sær-

interesserne. Man har sagt ja, hver eneste gang der kom en eller anden kulturpersonlighed og fik nogle gode ideer, når LO stadig væk har forlangt længere ferie, højere lønninger osv. Man har ladet lavenen rulle. Det er det, vi peger på i punkt 6 i vort beslutningsforslag.

Hvis vi skal sammenfatte, hvad det er, vi mener med punkt 6, så er det nøjagtig, hvad vi fremsatte i december måned som vore ændringsforslag til finanslovsforslaget, og som vi har gjort, hver gang der har været finanslovsforslag til behandling herinde. Hvis der er medlemmer, der ikke er klar over, hvad vi mener med punkt 6, så står det at læse i de ændringsforslag, vi har fremsat hvert år i en årrække.

Jeg synes, de partier, der nu snakker så meget om, at de vil gøre noget for dansk landbrug, herunder venstre, skulle komme herop og sige – det glæder jeg mig til at høre bl.a. fra hr. Niels Anker Kofoeds side – at nu vil man være med til at føre en ansvarlig finanspolitisk linje. Jeg vil glæde mig til at høre hr. Niels Anker Kofoed erkende, at hvis man havde været ansvarlig, når man behandlede finanslovsforslag, så havde man ikke skabt den rentesituation, der har ødelagt dansk landbrug.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Ordføreren vedrørende beslutningsforslag nr. B 65 om midlertidige foranstaltninger m.v. for at forhindre en nedgang i landbrugets produktion og eksport, hr. Niels Anker Kofoed, har ordet.

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg vil gerne først takke ordførerne, som har talt om vores beslutningsforslag. Sammenfattende vil jeg sige, at jeg synes, vores forslag har fået en velvillig behandling af de fleste ordførere.

Jeg vil først sige, at baggrunden for, at vi har fremsat dette beslutningsforslag, er jo den i folketinget i december 1979 vedtagne krisepakke. Disse forslag skulle efter regeringens opfattelse være et skrappt indgreb i den økonomiske politik, og så skulle det være et vægtigt bidrag til at rette op på den økonomiske situation. Jeg skal ikke her komme ind på den argumentation, man brugte på det tidspunkt – det er ikke så længe siden, så det